VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2014. gada 7. oktobrī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Administratīvā lieta un Komisijas galīgais lēmums attiecībā uz aizliegtu vienošanos, šī lēmuma nekonfidenciālā versija — Piekļuves atteikums — Pienākums veikt konkrētu un individuālu pārbaudi — Izņēmums saistībā ar trešo personu komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar izmeklēšanas mērķu aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses

Lieta T-534/11

Schenker AG , Esene (Vācija), ko pārstāv *C. von Hammerstein*, *B. Beckmann* un *C.-D. Munding*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *M. Kellerbauer*, *C. ten Dam* un *P. Costa de Oliveira*, vēlāk – *M. Kellerbauer*, *P. Costa de Oliveira* un *M. H. Leupold*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV , Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *M. Smeets*, advokāts,

Martinair Holland NV , Hārlemmermēra [*Haarlemmermeer*] (Nīderlande), ko pārstāv *R. Wesseling* un *M. Bredenoord-Spoek*, advokāti,

Société Air France SA , Ruasī [*Roissy-en-France*] (Francija), ko pārstāv *A. Wachsmann* un *S. Thibault-Liger*, advokāti,

Cathay Pacific Airways Ltd , Kvīnsveja [*Queensway*], Honkonga (Ķīna), ko sākotnēji pārstāvēja *B. Bär-Bouyssière*, advokāts, *M. Rees*, *solicitor*, *D. Vaughan*, *QC*, un *R. Kreisberger*, *barrister*, pēc tam *M. Rees*, *solicitor*, *D. Vaughan*, *QC*, un *R. Kreisberger*, *barrister*,

un

Air Canada, Kvebeka (Kanāda), ko pārstāv *J. Pheasant*, *solicitor*, un *C. Wünschmann*, advokāts,

un

* Tiesvedības valoda – vācu.

Lufthansa Cargo AG , Frankfurte pie Mainas (Vācija),

un

Swiss International Air Lines AG , Bāzele (Šveice),

ko sākotnēji pārstāvēja *S. Völcker* un *E. Arsenidou*, vēlāk – *S. Völcker* un *J. Orologas*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2011. gada 3. augusta Lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve ar Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.258 – Kravu aviopārvadājumi), saistītai administratīvai lietai šī lēmuma pilnai un nekonfidenciālai versijai.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*] (referents), tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*],

sekretāre K. Andova [K. *Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 21. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Fakti

1 2010. gada 9. novembrī Eiropas Komisija pieņēma Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.258 – Kravu aviopārvadājumi), par LESD 101. panta piemērošanas procedūru (turpmāk tekstā – "lēmums par kravu aviopārvadājumiem"). Šajā lēmumā, kas tika pieņemts saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 7. pantu, Komisija konstatēja, ka vairāki uzņēmumi pārkāpa LESD 101. panta 1. punktu, piedaloties pasaules līmeņa aizliegtā vienošanās par kravu aviopārvadājumu pakalpojumiem (turpmāk tekstā – "aizliegta vienošanās par kravu aviopārvadājumiem") Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ), un uzlika šiem uzņēmumiem naudas sodus par kopējo summu EUR 799 445 000.

2 2011. gada 21. aprīlī prasītāja, proti, loģistikas pakalpojumu uzņēmums *Schenker AG*, iesniedza Komisijai lūgumu piekļūt pirmām kārtām visiem procedūras, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums par kravu aviopārvadājumiem, lietas materiāliem (turpmāk tekstā – "lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāli"), pakārtoti – lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai un papildus pakārtoti – šī lēmuma nekonfidenciālajai versijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.). Prasītāja savā lūgumā apgalvoja, ka tā bija īpaši ieinteresēta iegūt šos dokumentus tāpēc, ka divi lēmuma par kravu aviopārvadājumiem adresāti pret to bija cēluši prasību Nīderlandes tiesā ar mērķi konstatēt, ka tiem nebija tai jāizmaksā kompensācija konkurences tiesību normu pārkāpuma dēļ.

3 Ar 2011. gada 25. maija vēstuli Komisija šo lūgumu noraidīja.

4 2011. gada 15. jūnijā prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu iesniedza atkārtotu lūgumu, lūdzot Komisijai pārskatīt tās nostāju (turpmāk tekstā – "atkārtots lūgums").

5 Ar 2011. gada 3. augusta vēstuli (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") Komisija noraidīja atkārtoto lūgumu.

6 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ierobežoja atkārtotā lūguma apjomu. Tā norādīja, ka atkārtotajam lūgumam bija tāds pats priekšmets kā sākotnējam lūgumam (apstrīdētā lēmuma 2. nodaļas trešā daļa).

7 Turpinājumā Komisija atsevišķi izvērtēja, pirmkārt, lūgumus piekļūt lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai un, otrkārt, lūgumu piekļūt šī lēmuma nekonfidenciālai versijai (skat. apstrīdētā lēmuma 2. nodaļas ceturtās daļas pirmo un otro ievilkumu).

8 Runājot par lūgumiem piekļūt attiecīgi lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai, Komisija, pirmkārt, norādīja, ka Regulas Nr. 1/2003, kā arī Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar [LESD 101. un 102. pantu], ko vada Komisija (OV L 123, 18. lpp.), normas tai aizliedza izpaust informāciju, kas iegūta izmeklēšanā saistībā ar LESD 101. panta vai 102. panta piemērošanu (turpmāk tekstā – "izmeklēšana konkurences jomā"). Komisija uzskatīja, ka šo aizliegumu nevar apiet, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, un ka tā mērķis bija aizsargāt konkurences tiesību normu piemērošanas sistēmu, kā arī attiecīgo uzņēmumu ieinteresētību informācijas, ko tie sniedz Komisijai un kas ir konfidenciāla, neizpaušanā. Turklāt Komisija uzskatīja, ka vispārējā prezumpcija par konfidencialitāti ir piemērojama arī attiecībā uz "dokumentiem, kurus [prasītāja] vēlējās iegūt" (apstrīdētā lēmuma 3.1. nodaļa).

9 Otrkārt, Komisija norādīja, ka par lēmumu par kravu aviopārvadājumiem tika celtas vairākas prasības atcelt tiesību aktu, kuras šobrīd tiek izskatītas Vispārējā tiesā, kas nozīmē, ka izmeklēšana, kuras rezultātā tika pieņemts šis lēmums (turpmāk tekstā – "izmeklēšana saistībā ar kravu aviopārvadājumiem"), nevarēja tikt uzskatīta par galīgi pabeigtu. Komisija uzskata, ka nevar izslēgt, ka tiesvedības saistībā ar Komisijas lēmuma tiesiskumu ietvaros Vispārējā tiesa var prasīt Komisijai iesniegt dokumentus no tās lietas materiāliem. Komisija norādīja, ka šo dokumentu izpaušana varētu traucēt attiecīgo tiesvedību. Tāpat Komisija uzskatīja, ka atkarībā no Vispārējā tiesā izskatāmo lietu rezultātiem tā varētu būt spiesta atsākt izmeklēšanu saistībā ar kravu aviopārvadājumiem. Līdz ar to "pieprasīto dokumentu" izpaušana varētu ierobežot tās iespēju pieņemt jaunu lēmumu bez ārējas ietekmes un negatīvi ietekmētu tās izmeklēšanas mērķus (apstrīdētā lēmuma 3.2. nodaļas pirmā daļa).

10 Turklāt Komisija uzskatīja, ka uzņēmumiem, kas ir iesnieguši informāciju izmeklēšanas konkurences jomā ietvaros, bija tiesiskā paļāvība attiecībā uz to, ka šī informācija netiks izpausta, izņemot, ja runa ir par lēmumu, ar kuru tiek izbeigta izmeklēšana, komercnoslēpumu un citas konfidenciālas informācijas cenzēšanu. Komisija norādīja, ka "dokumenti, uz kuriem attiecas [atkārtots lūgums]", bija "dokumenti attiecībā uz neaizskaramību un iecietību", pārbaužu laikā savāktie dokumenti, lūgumi sniegt informāciju, atbildes uz šiem lūgumiem, paziņojumi par iebildumiem, atbildes uz šiem paziņojumiem par iebildumiem un Komisijas iekšējie dokumenti. Komisija norādīja, ka šādu dokumentu izpaušanas, lai gan Regulās Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004 ir paredzētas konfidencialitātes garantijas, rezultātā šīs garantijas zaudētu jēgu un mudinātu uzņēmumus, uz kuriem attieksies vēlākas izmeklēšanas, līdz minimumam ierobežot sadarbību, kas kavētu Komisiju efektīvi piemērot konkurences normas (apstrīdētā lēmuma 3.2. nodaļas otrā līdz sestā daļa).

11 Komisija no iepriekš minētā secināja, ka uz "šiem dokumentiem" pilnībā attiecas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un kas ir balstīts uz pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību (apstrīdētā lēmuma 3.2. nodaļas septītā daļa).

12 Trešķārt, Komisija norādīja, ka "pieprasītie dokumenti" ietvēra komerciāli sensitīvu informāciju, kuras izpaušana varētu apdraudēt attiecīgo uzņēmumu komercintereses Regulas Nr. 149/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē. Komisija uzskatīja, ka nav iespējams vairāk precizēt šīs informācijas saturu bez daļējas tās publiskošanas un izņēmuma, kas ir balstīts uz šo normu, padarīšanas par neefektīvu (apstrīdētā lēmuma 3.3. nodaļa).

13 Ceturtkārt, Komisija norādīja, ka noteiktas trešo valstu konkurences iestādes publicēja lēmumus saistībā ar aizliegtu vienošanos par kravu aviopārvadājumiem, no kuriem daži tika pievienoti atkārtotajiem lūgumiem. Tomēr Komisija secināja, ka pretēji tam, ko šajā lūgumā apgalvoja prasītāja, tas nemainīja nepieciešamību aizsargāt lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālus un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju (apstrīdētā lēmuma 3.4.1. nodaļa).

14 Piektkārt, Komisija uzskatīja, ka pretēji tam, ko prasītāja apgalvoja atkārtotajā lūgumā, pirmkārt, nebija nepieciešams veikt individuālu analīzi katram dokumentam, attiecībā uz kuru tika atteikta piekļuve, ciktāl judikatūra ļāva pieņemt, ka tie visi bija konfidenciāli, un, otrkārt, lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pieņemšana nenozīmēja izmeklēšanas saistībā ar kravu aviopārvadājumiem galīgu pabeigšanu (apstrīdētā lēmuma 3.4.2. nodaļa).

15 Sestkārt, Komisija norādīja, ka uz "attiecīgajiem dokumentiem" pilnībā attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētie izņēmumi un ka līdz ar to nebija iespējams piešķirt daļēju piekļuvi šiem dokumentiem (apstrīdētā lēmuma 4. nodaļa).

16 Septītkārt, Komisija norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējo teikumu iepriekšējā punktā paredzētie izņēmumi ir jāizslēdz, ja sevišķas sabiedrības intereses pamato izpaušanu. Tomēr tā uzskatīja, ka atkārtotajā lūgumā nebija ietverti argumenti, kas varētu pierādīt šādu interešu pastāvēšanu (apstrīdētā lēmuma 5. nodaļa).

17 Runājot par lūgumu piekļūt lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālajai versijai, Komisija norādīja, ka šī versija bija sagatavošanas stadijā. Komisija norādīja, pirmkārt, ka lēmuma par LESD 101. panta piemērošanu aizliegtu vienošanās jomā nekonfidenciālās versijas sagatavošana paņēma ievērojamu laiku un, otrkārt, ka tā gatavojās pārrunāt ar attiecīgajiem uzņēmumiem tās lēmuma par kravu aviopārvadājumiem daļas, kuras būtu jāizslēdz no šī lēmuma nekonfidenciālās versijas. Visbeidzot Komisija norādīja, ka, kamēr šī versija vēl nepastāvēja, prasītājas lūgums par piekļuvi bija bez priekšmeta. Tomēr tā apņēmās nosūtīt prasītājai šādu versiju, tiklīdz tā tiks pabeigta (apstrīdētā lēmuma 2. nodaļas ceturtās daļas otrais ievilkums).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

18 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2011. gada 10. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.

19 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegti 2012. gada 13. un 16. janvārī, *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV*, *Martinair Holland NV*, *Société Air France SA*, *Cathay Pacific Airways Ltd*, *Air Canada*, *Lufthansa Cargo AG* un *Swiss International Air Lines AG* lūdza iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Šie lūgumi iestāties lietā tika apmierināti ar Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 24. aprīļa rīkojumu.

20 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas pirmajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

21 Ar 2014. gada 16. janvāra vēstuli Vispārējā tiesa tās Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lietas dalībniekiem uzdeva rakstiskus jautājumus, uz kuriem lietas dalībnieki atbildēja noteiktajā termiņā.

22 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu. Vispārējā tiesa 2014. gada 21. marta tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij*, *Martinair Holland*, *Société Air France*, *Air Canada*, *Lufthansa Cargo* un *Swiss International Air Lines* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *Cathay Pacific Airways* lūdz Vispārējai tiesai prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

Sākotnējie apsvērumi par apstrīdētā lēmuma saturu

27 Vispirms ir jānorāda, ka no iepriekš 2. un 6. punktā minētā izriet, ka atkārtotajā lūgumā ir ietverti trīs lūgumi piešķirt piekļuvi dokumentiem, no kuriem pirmais, kas tika iesniegts kā galvenais lūgums, attiecas uz lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem, otrais, pakārtoti iesniegtais, attiecas uz lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju un trešais, papildus pakārtoti iesniegtais, attiecas uz šī lēmuma nekonfidenciālo versiju.

28 Komisija noraidīja trešo no šiem lūgumiem, pamatojoties uz iemeslu, kas atšķiras no tiem, kādi izvirzīti, lai noraidītu divus pirmos lūgumus. Komisija to izdarīja apstrīdētā lēmuma ievaddaļā, kas veltīta tostarp atkārtotā lūguma priekšmeta ierobežošanai (apstrīdētā lēmuma 2. nodaļa).

29 Šajā pašā ievaddaļā Komisija norādīja, ka divu pirmo lūgumu par piekļuvi, kas minēti iepriekš 27. punktā, noraidīšanas pamati ir izklāstīti apstrīdētā lēmuma turpmākās nodaļās.

30 Tomēr šajās turpmākajās nodaļās, proti, apstrīdētā lēmuma 3.–5. nodaļā, Komisija ne izvērtēja, ne arī minēja atsevišķi pirmos divus lūgumus par piekļuvi, kas minēti iepriekš 27. punktā. Tāpēc minētajās nodaļās izklāstītie Komisijas noraidīšanas iemesli ir jāinterpretē pēc iespējas tādējādi, ka tie attiecas gan uz lūgumu piekļūt lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem, gan arī uz lūgumu piekļūt lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai.

31 Turpinājumā jānorāda, ka, kaut arī Komisija skaidri noraidīja šos lūgumus saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem, kas ir balstīti attiecīgi uz komercinterešu aizsardzību un izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību, tā divreiz

minēja arī tiesvedības aizsardzību un norādīja, ka tādu dokumentu izpaušana, kādi ir minēti prasītājas lūgumos par piekļuvi, var negatīvi ietekmēt šīs tiesvedības (skat. apstrīdētā lēmuma 3.1. nodaļas septīto daļu un 3.2. nodaļas pirmo daļu).

32 Līdz ar to prasītāja un dažas citas personas, kas iestājušās lietā, savos apsvērumos norādīja vairākus argumentus par to, vai prasītā piekļuve varētu negatīvi ietekmēt tiesvedības aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Tomēr prasītāja neizvirzīja nevienu pamatu par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, pamatojoties uz šīs normas pārkāpumu, un Komisija Vispārējā tiesā neapgalvoja, ka apstrīdētais lēmums ir daļēji balstīts uz šādu pārkāpumu.

33 Šajā ziņā ir jāņem vērā, ka, lai gan Komisija apstrīdētajā lēmumā minēja tiesvedības aizsardzību, tā pamatoja lūgumu piekļūt lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnajai versijai noraidīšanu vienīgi ar izņēmumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā un kas ir balstīti attiecīgi uz komercinterešu aizsardzību un izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību, nevis ar šīs regulas 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzēto izņēmumu.

34 Patiešām, apstrīdētā lēmuma 3.2. nodaļas septītajā daļā, 3.3. nodaļas piektajā daļā un 4. nodaļā Komisija tikai formāli secināja, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētie izņēmumi. Turklāt apstrīdētā lēmuma 5. nodaļas otrajā daļā Komisija, noslēdzot sabiedrības interešu pieprasīto dokumentu izpaušanā un interešu, kas aizsargātas ar apstrīdētajā lēmumā piemērotajiem izņēmumiem, izsvēršanu, kas tai bija jāveic saskaņā ar šīs pašas regulas 4. panta 2. punkta pēdējo teikumu, uzskatīja, ka tās intereses, kurām ir jāprevalē, ir balstītas uz komercinterešu aizsardzību un izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību. Visbeidzot ir jānorāda, ka tiesas sēdē Komisija neapgalvoja, ka apstrīdētais lēmums bija balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu.

35 Ņemot vērā šos iepriekš minētos apsvērumus, ir jāizvērtē pamati, kurus prasītāja ir izvirzījusi prasības pamatošanai.

Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

36 Prasītāja būtībā izvirza piecus pamatus prasības pamatošanai, kurus var sadalīt divās grupās.

37 Ar pamatu pirmo grupu prasītāja apstrīd apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija noraidīja tās lūgumus piekļūt lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai. Šī pamatu grupa ietver četrus pirmos pamatus. Pirmais pamats ir balstīts uz to, ka Komisija neveica konkrētu un individuālu lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālu pārbaudi. Otrais un trešais pamats ir balstīti uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma pārkāpumu, ciktāl Komisija nepamatoja to, ka lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālu un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnas versijas izpaušana varētu negatīvi ietekmēt noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzību (otrais pamats) vai izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību (trešais pamats). Visbeidzot ceturtais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma pārkāpumu, jo pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, kas attaisno iepazīšanos ar pieprasītajiem dokumentiem.

38 Otrā grupa ietver piekto pamatu. Šis pamats, kas ir iesniegts pakārtoti, būtībā ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu, ciktāl Komisija nepiešķīra prasītājai daļēju piekļuvi lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un nenosūtīja tai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju.

39 Jānorāda, ka Savienības iestāde var kumulatīvi ņemt vērā vairākus atteikuma iemeslus, kas norādīti Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā, lai novērtētu pieteikumu saistībā ar piekļuvi dokumentiem, kas ir tās rīcībā (šajā ziņā skat. Tiesas 2012. gada 28. jūnija spriedumu lietā C-404/10 P Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 113. un 114. punkts).

40 Tādējādi, kā tika norādīts iepriekš 27.–35. punktā, Komisija šajā gadījumā uzskatīja, ka uz lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju vienlaikus attiecās gan Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums par komercinterešu aizsardzību, gan šīs pašas regulas 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums par Savienības iestādēs veicamo pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību.

41 Attiecībā uz lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju Komisija neuzskatīja, ka uz to attiecās izņēmums no tiesībām piekļūt dokumentiem, bet tā vienīgi konstatēja, ka šāda versija vēl nepastāvēja un ka tā tiks nosūtīta prasītājai, tiklīdz tā būs sagatavota.

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz pienākumu veikt dokumentu, kuri ietilpst lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālos, konkrētu un individuālu pārbaudi

42 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 15. panta 3. punktam jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar parasto likumdošanas kārtību. Regula Nr. 1049/2001 ir paredzēta, lai pēc iespējas pilnīgāk tiktu nodrošinātas sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Tāpat no šīs regulas, it īpaši tās 4. panta, kurā šajā ziņā ir paredzēta izņēmumu kārtība, izriet, ka šīs piekļuves tiesības var tomēr ierobežot kā publisku, tā privātu interešu apsvērumu dēļ (Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums lietā C-365/12 P, Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 61. punkts).

43 Saskaņā ar Komisijas izvirzītajiem izņēmumiem apstrīdētajā lēmumā, proti, tiem, kas minēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā, Savienības iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt noteiktu fizisku vai juridisku personu komerciālu interešu aizsardzībai vai pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzībai, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

44 No minētā izriet, ka šajā 4. pantā paredzētā izņēmumu sistēma ir balstīta uz šajā situācijā esošo pretējo interešu izsvēršanu, proti, pirmkārt, interešu par labu attiecīgo dokumentu izpaušanai un, otrkārt, interešu, kuras šī izpaušana apdraudētu, izsvēršanu. Lēmums, kas tiek pieņemts uz lūguma piekļūt dokumentiem pamata, ir atkarīgs no jautājuma par to, kādām interesēm šajā gadījumā ir dodama priekšroka (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 63. punkts).

45 Šajā gadījumā ir jāuzskata, ka uz lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju attiecas Savienības iestādēs veicamās pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas darbības Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Patiesībā šajos dokumentos ietverto informāciju ir vai nu apkopojusi, vai sagatavojusi Komisija izmeklēšanas saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu ietvaros, kuras mērķis ir savākt pietiekamu informāciju un pierādījumus, lai novērstu konkrētu praksi, kas ir pretrunā šai normai.

46 Turklāt, ņemot vērā LESD 101. panta piemērošanas procedūras mērķi, kas ietver pārbaudi par to, vai viens vai vairāki uzņēmumi ir iesaistīti koluzīvās darbībās, kuras var būtiski ietekmēt konkurenci, Komisija šādā procesā var savākt sensitīvu komerciālu informāciju, kas attiecas tostarp uz iesaistīto uzņēmumu komerciālo stratēģiju, to pārdošanas daudzumu summām, tirgus daļām vai komerciālajām attiecībām, kas nozīmē, ka piekļuve šādas procedūras dokumentiem var apdraudēt minēto uzņēmumu

komerciālo interešu aizsardzību. Tādējādi izņēmumi saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību un Savienības iestādēs veicamo pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību šādā procedūrā ir cieši saistīti (skat. iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 79. punkts, un Vispārējās tiesas 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-380/08 Nīderlande/Komisija, 34. punkts).

47 Protams, lai pamatotu atteikumu piekļūt dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētajām darbībām vai interesēm, jo attiecīgajai iestādei ir jāsniedz arī paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam var konkrēti un faktiski kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar šajā pantā paredzēto izņēmumu. Tomēr šī iestāde šajā saistībā var pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, jo līdzīgi vispārīgi apsvērumi ir attiecināmi uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 64. un 65. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 35. punkts).

48 Ir jāizvērtē, vai šāds vispārējs pieņēmums var izrietēt, ciktāl runa ir par LESD 101. panta piemērošanas procedūru, no Regulu Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004 normām, kuras regulē konkrēti tiesības piekļūt dokumentiem, kas ietilpst Komisijas lietas materiālos saistībā ar šādām procedūrām.

49 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka Regulai Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004 šajā jomā ir mērķi, kas atšķiras no Regulas Nr. 1049/2001 mērķiem, jo tās ir vērstas uz to, lai nodrošinātu tiesību uz aizstāvību ievērošanu, kuras ir attiecīgajām pusēm, un sūdzību rūpīgu izskatīšanu, nodrošinot dienesta noslēpuma ievērošanu LESD 101. panta piemērošanas procedūrās, nevis lai maksimāli veicinātu tiesību piekļūt dokumentiem ievērošanu, kā arī veicinātu labu administratīvo praksi, nodrošinot valsts iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu, kā arī informācijas, kas ir to lēmumu pamatā, visplašāko iespējamo pārskatāmību (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 83. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 30. punkts).

50 Pretēji prasītājas apgalvotajam, saskaņā ar kuru gadījumā, ja pastāv pretrunas starp Regulu Nr. 1049/2001 un citu Savienības tiesību normu, prevalē minētās regulas normas, Regulās Nr. 1049/2001 un Nr. 1/2003 nav ietvertas normas, kurās būtu skaidri paredzēts vienas regulas pārākums pār otru. Līdz ar to ir jānodrošina katras šīs regulas piemērošana veidā, kas atbilst otrai regulai un ļauj tās piemērot saskaņoti (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 84. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 31. punkts).

51 Protams, tiesības iepazīties ar administratīvās lietas materiāliem procedūras LESD 101. panta piemērošanai ietvaros un tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 ir juridiski atšķirīgas, bet tās tomēr ir attiecināmas uz funkcionāli līdzvērtīgām situācijām. Neatkarīgi no piekļuves lietas materiāliem juridiskā pamata šī piekļuve ieinteresētajām personām ļauj iegūt apsvērumus un dokumentus, kurus Komisijai iesnieguši attiecīgie uzņēmumi un trešās personas (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 89. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 32. punkts).

52 Otrkārt, Regulas Nr. 1/2003 27. panta 2. punktā un 28. pantā, kā arī Regulas Nr. 773/2004 6., 8., 15. un 16. pantā ierobežojošā veidā ir regulēta dokumentu, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru, izmantošana, sniedzot piekļuvi vienīgi "attiecīgajām pusēm" vai "sūdzības iesniedzējiem" – kuru sūdzību Komisija paredz noraidīt – ar nosacījumu, ka netiek izpausti uzņēmumu komercnoslēpumi un cita konfidenciāla informācija, kā arī Komisijas un dalībvalstu konkurences iestāžu iekšējie dokumenti un ka dokumenti, kuriem sniegta piekļuve, tiek izmantoti vienīgi tiesvedībām vai administratīvām procedūrām saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 86. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 38. punkts).

53 No minēta izriet, ka ne tikai pusēm procedūrā par LESD 101. panta piemērošanu nav neierobežotu tiesību piekļūt dokumentiem, kas ietverti Komisijas lietas materiālos, bet turklāt trešajām personām, izņemot sūdzības iesniedzējus, nav šādas procedūras ietvaros tiesību piekļūt dokumentiem Komisijas lietas materiālos (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 87. punkts).

54 Šie apsvērumi ir jāņem vērā, lai interpretētu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu. Ja personas, kas nav tās personas, kurām ir tiesības piekļūt lietas materiāliem saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003 un Regulu Nr. 773/2004, vai personas, kurām principā ir šādas tiesības, bet kuras nav izmantojušas savas tiesības piekļūt informācijai vai kurām ir sniegts atteikums, varētu saņemt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tad tiktu apdraudēta ar Regulu Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004 ieviestā sistēma (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 88. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 40. punkts).

55 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka vispārināta piekļuve, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, dokumentiem, ar kuriem LESD 101. panta piemērošanas procedūras laikā notikusi apmaiņa starp Komisiju un lietas dalībniekiem, kurus skar šī procedūra, vai trešajām personām, var apdraudēt līdzsvaru, kuru Savienības likumdevējs Regulā Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004 vēlējās nodrošināt starp attiecīgo uzņēmumu pienākumu paziņot Komisijai potenciāli sensitīvu komercinformāciju un paaugstinātas aizsardzības garantiju, kas, pamatojoties uz dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, tiek nodrošināta informācijai, kas šādi tiek nodota Komisijai (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 90. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 39. punkts).

56 Turklāt ir jāuzskata, ciktāl runa ir par informāciju, ko Komisija ir apkopojusi LESD 101. panta piemērošanas procedūras laikā saskaņā ar tās paziņojumiem par atbrīvojumu no naudas sodiem un to apmēra samazināšanu lietās, kas skar aizliegtas vienošanās (attiecīgi OV 2002, C 45, 3. lpp., un OV 2006, C 298, 11. lpp.), ka šīs informācijas izpaušana varētu atturēt potenciālos iecietības pieteikuma iesniedzējus no informācijas atklāšanas saskaņā ar šiem paziņojumiem. Faktiski tas viņiem varētu radīt mazāk labvēlīgu situāciju, nekā tā ir citiem uzņēmumiem, kas ir aizliegtas vienošanās dalībnieki un kas nav sadarbojušies izmeklēšanā vai ir sadarbojušies mazāk intensīvi (iepriekš 46. punktā minētais spriedums slieta Nīderlande/Komisija, 41. punkts).

57 Tādējādi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu interpretēšanas nolūkā ir jāatzīst, pretēji prasītājas apgalvotajam, vispārēja pieņēmuma pastāvēšana, saskaņā ar kuru dokumentu, kurus ir apkopojusi Komisija LESD 101. panta piemērošanas procedūrā, izpaušana principā apdraud gan Savienības iestāžu veikto pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību mērķu aizsardzību, gan šajā procesā iesaistīto uzņēmumu komerciālās intereses (šajā ziņā skat. iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 92. punkts, un iepriekš 46. punktā minēto spriedumu lietā Nīderlande/Komisija, 42. punkts; pēc analoģijas skat. iepriekš 39. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 123. punkts).

58 Ņemot vērā interešu, kuras tiek aizsargātas LESD 101. panta piemērošanas procedūrā, raksturu, ir jāuzskata, ka iepriekšējā punktā veiktais secinājums ir jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai piekļuves pieteikums attiecas uz jau pabeigtu kontroles procedūru vai tādu, kas vēl turpinās. Sensitīvas informācijas par iesaistīto uzņēmumu ekonomiskajām darbībām publiskošana var apdraudēt to komerciālās intereses neatkarīgi no tā, vai LESD 101. panta piemērošanas procedūra vēl noris. Turklāt šādas publicēšanas iespējamība pēc šīs procedūras izbeigšanas apdraud uzņēmumu sadarbības iespējamību gadījumā, ja šāda procedūra vēl turpinās (iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 43. punkts; pēc analoģijas skat. iepriekš 39. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 124. punkts).

59 Turklāt jāuzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktu izņēmumus saistībā ar komerciālajām interesēm vai sensitīviem dokumentiem var piemērot trīsdesmit gadus un, ja tas ir vajadzīgs, pat vēl ilgāk (iepriekš 39. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 125. punkts).

60 Visbeidzot iepriekš minētais vispārējais pieņēmums neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, šis pieņēmums neattiecas vai ka pastāv prioritāras sabiedrības intereses, kas pamato šī dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam (iepriekš 39. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 126. punkts; iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 100. punkts, un iepriekš 46. punktā minētais spriedums lietā Nīderlande/Komisija, 45. punkts).

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka pretēji tam, ko būtībā apgalvo prasītāja, Komisijai nebija pienākuma uzsākt konkrētu un individuālu dokumentu, kas ietilpst lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālos, pārbaudi.

62 Tāpēc pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka uz lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju attiecas izņēmums no tiesībām piekļūt dokumentiem, kas ir balstīts uz noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercinterešu aizsardzību.

63 Prasītāja apgalvo, ka Komisija nepamatoja, ka piekļuve lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai var kaitēt noteiktu fizisku vai juridisku personu komercinteresēm. Tā atgādina, ka lēmums par kravu aviopārvadājumiem attiecas uz laika periodu starp 1999. gada decembri un 2006. gada februāri. Saskaņā ar prasītājas teikto jebkura informācija vairs nebūtu ne aktuāla, ne aizsargājama. Komisija pati norādīja savā paziņojumā par noteikumiem attiecībā uz piekļuvi lietas materiāliem, ievērojot [LESD 101. pantu] un [LESD 102. pantu], EEZ līguma 53., 54. un 57. pantu un Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 (OV 2005, C 325, 7. lpp.), ka parasti informācija, kas ir vecāka par pieciem gadiem, vairs nav konfidenciāla.

64 Komisija, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

65 Vispirms jānorāda, ka, ņemot vērā iepriekš 57. punktā norādīto, Komisija varēja pieņemt, ka piekļuve lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem konfidenciālajai versijai varēja negatīvi ietekmēt uzņēmumu, kurus skāra izmeklēšana saistībā ar kravu aviopārvadājumiem, komercintereses. Līdz ar to pretēji tam, ko būtībā apgalvo prasītāja, Komisija nav norādījusi konkrētus iemeslus.

66 Turpinājumā ir jāatgādina, kā tas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punkta paša formulējuma un kā tas ir uzsvērts judikatūrā (skat. iepriekš 59. punktu), ka šajā normā paredzētos izņēmumus var piemērot trīsdesmit gadus un, ja tas ir vajadzīgs, pat vēl ilgāk, it īpaši, ja runa ir par izņēmumu, kas ir balstīts uz komercinterešu aizsardzību.

67 Šajā gadījumā prasītāja pati atzīst, ka lēmums par kravu aviopārvadājumiem attiecas uz laika periodu starp 1999. gada decembri un 2006. gada februāri, kas bija mazāk nekā trīsdesmit gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

68 Tāpēc šis pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka uz lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilno versiju attiecās izņēmums no tiesībām piekļūt dokumentiem, balstīts uz izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību

69 Prasītāja apgalvo, ka izmeklēšana saistībā ar kravu aviopārvadājumiem tika pabeigta, pieņemot apstrīdēto lēmumu, lai gan bija noteiktas tiesvedības, kuras notika Vispārējā tiesā saistībā ar prasību atcelt lēmumu, kas tika celta par lēmumu par kravu aviopārvadājumiem. Tāpēc Komisija kļūdaini pieņēma, ka lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālu un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnās versijas izpaušana varēja negatīvi ietekmēt tās izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību.

70 Prasītājas argumenti, kā to pamatoti apgalvo Komisija un personas, kas iestājušās lietā, ir jānoraida. Kā tas ir norādīts iepriekš 57. punktā, Komisija varēja prezumēt, ka piekļuve lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmumam par kravu aviopārvadājumiem varēja negatīvi ietekmēt izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību.

71 Turklāt ir jāuzsver, kā to norāda pati prasītāja, ka brīdī, kad Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, Vispārējā tiesā notika vairākas tiesvedības par lēmuma par kravu aviopārvadājumiem tiesiskumu, proti, lietā T-9/11 *Air Canada*/Komisija, lietā T-28/11 *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij*/Komisija, lietā T-36/11 *Japan Airlines*/Komisija, lietā T-38/11 *Cathay Pacific Airways*/Komisija, lietā T-39/11 *Cargolux Airlines*/Komisija, lietā T-40/11 *Lan Airlines* and *Lan Cargo*/Komisija, lietā T-43/11 *Singapore Airlines* un *Singapore Airlines Cargo PTE*/Komisija, lietā T-46/11 *Deutsche Lufthansa* u.c./Komisija, lietā T-48/11 *British Airways*/Komisija, lietā T-56/11 *SAS Cargo Group* u.c./Komisija, lietā T-62/11 *Air France KLM*/Komisija, lietā T-63/11 *Air France*/Komisija, un lietā T-67/11 *Martinair Holland*/Komisija, kuras šobrīd tiek izskatītas Vispārējā tiesā.

72 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Komisijai, ņemot vērā iepriekšējā punktā minēto dažādo tiesvedību iznākumus, varētu nākties atsākt rīcību, lai, iespējams, pieņemtu jaunu lēmumu (šajā ziņā skat. iepriekš 39. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 130. punkts). Tādējādi, pretēji prasītājas apgalvotajam, izmeklēšana saistībā ar kravu aviopārvadājumiem nevarēja tikt uzskatīta par galīgi pabeigtu ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu.

73 No iepriekš minētā izriet, ka šis pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma pārkāpumu, ciktāl sevišķas sabiedrības intereses pamato lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālu un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnās versijas publiskošanu

– Sākotnējie apsvērumi

74 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma izriet, ka Savienības iestādes neatsaka piekļuvi dokumentam, ja publiskošanu pamato sevišķas sabiedrības intereses, pat ja tas var apdraudēt, kā tas ir šajā gadījumā, noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komercintereses vai Savienības iestādēs veicamo pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību.

75 Šādā kontekstā ir jālīdzsvaro, no vienas puses, specifiskās intereses, kas ir jāaizsargā, neizpaužot attiecīgo dokumentu, un, no otras puses, it īpaši sabiedrības intereses tajā, lai šis dokuments būtu pieejams, ņemot vērā izrietošās priekšrocības, kā tas ir precizēts Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 2. apsvērumā, ko sniedz palielināta pārskatāmība, proti, uzlabojot pilsoņu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī pilsoņu administrācijas leģitimitāti, efektivitāti un atbildību demokrātiskā sistēmā (Vispārējās tiesas 2010. gada 21. oktobra spriedums lietā T-439/08 *Agapiou Joséphidès* /Komisija un *EACEA*, Krājumā nav publicēts, 136. punkts).

76 Kā tas tika norādīts iepriekš 16. punktā, Komisija uzskatīja apstrīdētajā lēmumā, ka atkārtotajā lūgumā nebija ietverti argumenti, kuri varētu pierādīt sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu, kas pamatotu to, ka prasītājai tiek piešķirta piekļuve lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem konfidenciālajai versijai.

77 Prasītāja apgalvo, ka šāds secinājums ir kļūdains. Šajā ziņā tā būtībā izvirza četras daļas. Šo daļu pamatā ir, pirmkārt, sabiedrības interešu pastāvēšana, kas ir raksturīgi ar izmeklēšanu konkurences jomā saistītu dokumentu publiskošanā, otrkārt, nepieciešamība publiskot dokumentus, lai atvieglotu prasību par zaudējumu atlīdzību sakarā ar konkurences normu pārkāpumu celšanu (turpmāk tekstā – "prasības par atlīdzību"), treškārt, tiesību piekļūt dokumentiem fundamentālais raksturs un, ceturtkārt, visu iepriekš minēto argumentu ņemšana vērā.

– Par pirmo daļu, kura ir balstīta uz sevišķu sabiedrības interešu pastāvēšanu, kas ir raksturīgi ar izmeklēšanu konkurences jomā saistītu dokumentu publiskošanā

78 Prasītāja apgalvo, ka sabiedrības ieinteresētība dokumentu saistībā ar aizliegtu vienošanos publiskošanā pēc savas būtības ir nozīmīga, jo pilsoņi ir ieinteresēti konkurences neizkropļošanā. Prasītāja uzsver, ka aizliegta vienošanās par kravu aviopārvadājumiem skar gandrīz visu šo svarīgo ekonomikas nozari un tai bija liela ietekme uz iekšējā tirgus darbību, kā arī nopietnas sekas attiecībā uz lielu daļu tirgus dalībnieku un lielu sabiedrības daļu. Saskaņā ar prasītājas viedokli šādu sabiedrības interešu pastāvēšana pamato lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālu un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem publiskošanu.

79 Ar šo argumentu, kuru apstrīd Komisija, prasītāja būtībā atsaucas uz sevišķu sabiedrības interešu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē pastāvēšanu tajā, lai uzzinātu iemeslus, kāpēc Komisija pieņēma lēmumus konkurences jomā vai vismaz "nozīmīgus" lēmumus, kuri konsekventi ietekmē, pirmkārt, attiecīgo uzņēmumu komercintereses un, otrkārt, intereses saistībā ar Komisijas veikto izmeklēšanas darbību aizsardzību.

80 Šajā ziņā ir jānorāda, ka sabiedrībai ir jābūt iespējai uzzināt par Komisijas darbībām konkurences jomā, lai nodrošinātu, pirmkārt, pietiekami precīzu identificēšanu attiecībā uz darbībām, par kurām saimnieciskās darbības veicēji var tikt sodīti, un, otrkārt, Komisijas lēmumu pieņemšanas prakses izpratni, jo tā būtiski ietekmē iekšējā tirgus darbību, kas skar visus Savienības pilsoņus vai nu kā saimnieciskās darbības veicējus, vai kā patērētājus.

81 Tātad pastāv sevišķas sabiedrības intereses tajā, lai sabiedrība varētu uzzināt Komisijas darbību konkurences jomā noteiktus būtiskus elementus.

82 Tomēr pretēji tam, ko būtībā apgalvo prasītāja, šādu sabiedrības interešu pastāvēšana neuzliek Komisijai pienākumu piešķirt vispārēju piekļuvi, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ikvienai informācijai, kas iegūta LESD 101. panta piemērošanas procedūras ietvaros.

83 Jāatgādina, ka šāda vispārēja piekļuve var apdraudēt līdzsvaru, kādu Savienības likumdevējs vēlējās nodrošināt Regulā Nr. 1/2003, starp attiecīgo uzņēmumu pienākumu paziņot Komisijai potenciāli sensitīvu komercinformāciju un paaugstinātas aizsardzības garantiju, kas, pamatojoties uz dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, tiek nodrošināta informācijai, kura šādi tiek nodota Komisijai (skat. iepriekš 55. punktu).

84 Turklāt jānorāda, ka no Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 6. apsvēruma izriet, ka sabiedrības interese tajā, ka tiek publiskots dokuments saskaņā ar pārredzamības principu, nav tik liela kā tāda dokumenta publiskošanā, kurš attiecas uz administratīvo procesu, vai dokumenta, kurš attiecas uz procesu, kurā

Savienības iestāde rīkojas kā likumdevējs (iepriekš 75. punktā minētais spriedums lietā *Agapiou Joséphidès*/Komisija un *EACEA*, 139. punkts; tāpat šajā ziņā skat. arī iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 91. punkts).

85 Ņemot vērā iepriekš minēto, sabiedrības interese saistībā ar Komisijas darbību konkurences jomā nepamato ne izmeklēšanas lietas materiālu izpaušanu, ne arī pieņemtā lēmuma pilnas versijas izpaušanu, ciktāl šie dokumenti nav nepieciešami, lai saprastu būtiskus Komisijas darbības elementus, tādus kā procedūras rezultātu vai iemeslus, kas ir bijuši tās rīcības pamatā. Komisija var nodrošināt šī rezultāta un šo iemelsu pietiekamu izpratni, tostarp publiskojot attiecīgā lēmuma nekonfidenciālo versiju.

86 Šādu secinājumu nevar atspēkot prasītājas arguments, saskaņā ar kuru, publiskojot lēmuma par aizliegtu vienošanos nekonfidenciālo versiju, Komisija tikai pilda noteiktas saistības, kas atšķiras no saistībām, kādas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas. Šādas publiskošanas obligātais vai neobligātais raksturs nekādi neietekmē jautājumu par to, vai šī publiskošana ir sabiedrības interesēs.

87 Arī iepriekš 85. punktā minēto secinājumu neatspēko prasītājas arguments, saskaņā ar kuru lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālās versijas publiskošana nebija notikusi vēl vienu gadu pēc tā pieņemšanas un vēl varēja tikt atlikta sakarā ar pretrunām starp attiecīgajiem uzņēmumiem un Komisiju saistībā ar informāciju, kas ir jāuzskata par konfidenciālu.

88 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka jautājums par to, vai Komisijai bija pienākums pēc pieprasījuma publiskot lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju, ir jāizvērtē piektā pamata ietvaros.

89 Tādējādi ceturtā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

– Par otro daļu, kura ir balstīta uz nepieciešamību publiskot dokumentus, kas atvieglo prasību par atlīdzību celšanu

90 Prasītāja uzsver, ka tai ir nepieciešami lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāli un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilna versija, lai saglabātu iespēju saņemt nodarītā kaitējuma atlīdzību. Tā atgādina, ka Komisija savā 2008. gada 2. aprīļa Baltajā grāmatā par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām sakarā ar Kopienas normu pārkāpumu saistībā ar aizliegtu vienošanos un dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu (COM(2008) 165) atzina, ka prasības par atlīdzību bija veids, kā atjaunot un veicināt neizkropļotu konkurenci un atturēt no jaunu aizliegtu vienošanos noslēgšanas. Prasītāja uzskata, ka minētajām darbībām līdz ar to ir ne tikai mērķis aizsargāt individuālas intereses, bet arī preventīva funkcija vispārējās sabiedrības interesēs, kā tas ir ticis atzīts judikatūrā. Saskaņā ar prasītājas teikto sabiedrības interese saglabāt efektīvu konkurenci, ņemot vērā faktu, ka piekļuve dokumentiem ir pamattiesības, šajā gadījumā dominētu pār aizliegtas vienošanās par kravu aviopārvadājumiem dalībnieku interesēm aizsargāt komercinformāciju. Jebkurā gadījumā aizliegtas vienošanās dalībnieku intereses nebūtu likumīgas, ņemot vērā to darbību prettiesiskumu.

91 Komisija, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, apstrīd prasītājas argumentāciju.

92 Jāatzīmē, ka ikvienai personai ir tiesības prasīt atlīdzināt zaudējumus, kas tai nodarīti ar LESD 101. panta pārkāpumu. Šādas tiesības pastiprina Savienības konkurences noteikumu darbības raksturu, tādējādi sniedzot pienesumu efektīvas konkurences uzturēšanai Savienībā (skat. iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 104. punkts un tajā minētā judikatūra).

93 Tomēr tik vispārēji apsvērumi paši par sevi nevar būt pārāki par iemesliem, kas pamato atteikumu publiskot attiecīgos dokumentus (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 105. punkts).

94 Lai nodrošinātu pieteikuma iesniedzēja tiesību saņemt zaudējumu atlīdzību efektīvu aizsardzību, nav nepieciešams, ka visi dokumenti, uz kuriem attiecas LESD 101. panta piemērošanas procedūra, tiek paziņoti šādam pieteicējam tāpēc, ka tas paredz celt prasību par zaudējumu atlīdzību, jo ir maz iespējams, ka prasībai par zaudējumu atlīdzību ir jābūt balstītai uz visiem pierādījumiem, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar šo tiesvedību (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 106. punkts).

95 Tādēļ ikvienai personai, kura vēlas saņemt atlīdzību par kaitējumu, kas nodarīts LESD 101. panta pārkāpuma rezultātā, ir jāpierāda nepieciešamība piekļūt vienam vai otram dokumentam Komisijas lietas materiālos, lai Komisija varētu līdzsvarot intereses, kas pamato šo dokumentu publiskošanu un to aizsardzību, katrā atsevišķajā gadījumā ņemot vērā visus būtiskos lietas apstākļus (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 107. punkts).

96 Nepastāvot šādai nepieciešamībai, intereses saņemt atlīdzību par kaitējumu, kas radies LESD 101. panta pārkāpuma dēļ, nevar tikt uzskatītas par sevišķām sabiedrības interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē (iepriekš 42. punktā minētais spriedums Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 108. punkts).

97 Šajā gadījumā prasītāja nav nekādā veidā pierādījusi, kādā ziņā piekļuve dokumentiem, kas ietverti lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālos un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnajā versijā, bija nepieciešama tādējādi, ka sevišķas sabiedrības intereses pamatoja to izpaušanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu.

98 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī daļa ir jānoraida.

– Par trešo daļu, kas ir balstīta uz tiesību piekļūt dokumentiem fundamentālo raksturu

99 Prasītāja apgalvo, ka tiesības piekļūt dokumentiem ir pamattiesības, kuru aizsardzība nav tikai šo tiesību subjekta interesēs. Savienības tiesības raksturo objektīva vēlme ievērot pamattiesības, un šī prasība ietilpst vispārējās sabiedrības interesēs, kas ir jāņem vērā, piemērojot Regulu Nr. 1049/2001.

100 Ar šo argumentu prasītāja faktiski apgalvo, ka ikviens lūgums piekļūt dokumentiem kā pamattiesību uz pārskatāmību izpausme ir sevišķās sabiedrības interesēs Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē. Tas izraisītu neiespējamību piemērot izņēmumus saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, kuri būtu zaudējuši to nozīmi.

101 Tāpēc šī daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par ceturto daļu, kas ir balstīta uz visu iepriekš minēto daļu ņemšanu vērā

102 Prasītāja apgalvo, ka, kaut arī trīs iepriekšējās daļas parāda, ka pastāv vairākas sabiedrības intereses, kuras, skatītas atsevišķi, pamato piekļuvi lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai, pamatojums būtu vēl skaidrāks, apsverot šīs intereses kopumā.

103 Ņemot vērā atbildi uz trim iepriekšējām daļām, arī šī daļa ir jānoraida.

104 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ceturtais pamats ir jānoraida.

Par piekto pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu, ciktāl Komisijai bija jāpiešķir prasītājai daļēja piekļuve lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem, kā arī jānosūta prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālā versija

105 Šis pamats var tikt sadalīts divās daļās, kas ir balstītas attiecīgi uz Komisijas pienākumu, pirmkārt, piešķirt prasītājai daļēju piekļuvi lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem un, otrkārt, nosūtīt prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju.

106 Komisija, kuru atbalsta *Air Canada* un *Société Air France*, apgalvo, ka šīs abas daļas ir nepamatotas.

– Par pirmo daļu, kas ir balstīta uz Komisijas pienākumu piešķirt prasītājai daļēju piekļuvi lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem

107 Prasītāja apgalvo, ka, pat pieņemot, ka atteikums piekļūt visiem lietas par kravu aviopārvadājumiem materiāliem būtu pamatots, Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, nepiešķirot tai daļēju piekļuvi minētajiem lietas materiāliem.

108 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka uz dokumentiem, kas ietilpst lietas par kravu aviopārvadājumiem materiālos, attiecas vispārējā prezumpcija, kas minēta iepriekš 57. punktā, un ka nekādas sevišķas sabiedrības intereses nepamato to publiskošanu. Šādos apstākļos uz šiem dokumentiem neattiecas prasība par visa vai daļēja to satura izpaušanu atbilstoši Tiesas judikatūrai (šajā ziņā skat. iepriekš 42. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, 134. punkts).

109 Tādēļ šī daļa ir jānoraida.

– Par otro daļu, kas ir balstīta uz Komisijas pienākumu nosūtīt prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju

110 Prasītāja apgalvo, ka, pat pieņemot, ka Komisija varēja noraidīt tās lūgumu piekļūt lēmuma par kravu aviopārvadājumiem pilnai versijai, tai bija jāapmierina prasītājas lūgums piekļūt šī lēmuma nekonfidenciālajai versijai, ko apstrīd Komisija.

111 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, ja uz vienu pieprasītā dokumenta daļu attiecas viens vai vairāki iepriekš minētie izņēmumi, citas dokumenta daļas tiek izpaustas. Saskaņā ar Tiesas judikatūru daļējas piekļuves kādam Savienības iestādes dokumentam pārbaude ir jāveic atbilstoši samērīguma principam (šajā ziņā skat. Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedumu lietā C-353/99 P Padome/*Hautala*, *Recueil*, I-9565. lpp., 27. un 28. punkts).

112 No iepriekšējā punktā minētās normas izriet, ka iestādei ir jāpārbauda iespēja atļaut daļēji iepazīties ar pieteikumā par piekļuvi minētajiem dokumentiem, iespējamo atteikumu attiecinot tikai uz ziņām, uz kurām attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktā minētie izņēmumi. Iestādei ir jāpiešķir šāda daļēja piekļuve, ja šīs iestādes mērķi, atsakot piekļuvi dokumentam, var sasniegt, šai iestādei neizpaužot tikai tās sadaļas vai datus, kas var apdraudēt aizsargājamas sabiedrības intereses (Vispārējās tiesas 2007. gada 25. aprīļa spriedums lietā T-264/04 *WWF European Policy Programme*/Padome, Krājums, II-911. lpp., 50. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš 111. punktā minēto spriedumu lietā Padome/*Hautala*, 29. punkts).

113 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma kopīgas interpretācijas izriet, ka gadījumā, ja pēdējā minētajā normā paredzētās sevišķās sabiedrības intereses pamato dokumenta daļēju izpaušanu, Savienības iestādei, kurā ir iesniegts pieteikums par piekļuvi, ir jāpiešķir šī daļējā piekļuve.

114 No iepriekš minētā 80. un 81. punkta izriet, ka ir jāatzīst, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses tajā, lai sabiedrība varētu uzzināt Komisijas darbību konkurences jomā noteiktus būtiskus elementus, kas prasa tādas informācijas izpaušanu, kura ļauj saprast tostarp procedūras rezultātu un iemeslus, kas ir bijuši Komisijas rīcības pamatā.

115 Lai identificētu šajā ziņā nepieciešamo informāciju, ir jāuzskata, ka atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 30. panta 1. un 2. punktam Komisijai, ņemot vērā uzņēmumu likumīgās intereses saistībā ar komercnoslēpumu aizsardzību, ir jāpublicē lēmumi, kurus tā pieņem saskaņā ar šīs pašas regulas 7. pantu, minot ieinteresēto lietas dalībnieku vārdus un lēmuma būtību, kā arī noteiktās sankcijas. Ņemot vērā nepieciešamību saskaņoti piemērot Regulu Nr. 1049/2001 un Nr. 1/2003 (skat. iepriekš 50. punktu), Komisija nedrīkst atteikt saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 paziņot dokumentu, kuru tai katrā ziņā bija jāpublicē saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003.

116 Tādējādi iepriekš 114. punktā minētās sevišķās sabiedrības intereses attiecībā uz publiskošanu nevar apmierināt vienīgi ar paziņojuma presei publicēšanu, ar kuru notiek informēšana par attiecīgā lēmuma pieņemšanu, pat tad, ja, kā šajā gadījumā, šajā paziņojumā ir sīki aprakstīts konstatētais pārkāpums, identificēti uzņēmumi, kas tiek uzskatīti par atbildīgiem par šo pārkāpumu, un norādīta summa naudas sodam, kas uzlikts katram no šiem uzņēmumiem, ciktāl šādā paziņojumā nav būtībā atkārtoti lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 7. pantu. Šādas sevišķas sabiedrības intereses prasa šo lēmumu nekonfidenciālās versijas publicēšanu.

117 Līdz ar to Komisijai bija jānosūta lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālā versija pēc prasītājas iesniegtā lūguma, kas ir uzskatāma par daļēju piekļuvi šim lēmumam Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta izpratnē.

118 Kā tas ir norādīts iepriekš 17. punktā, Komisija izvērtēja pieteikumu par piekļuvi lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālajai versijai apstrīdētā lēmuma 2. nodaļas otrajā ievilkumā un norādīja:

"Attiecībā uz Jūsu alternatīvo lūgumu man Jūs ir jāinformē, ka [lēmuma par kravu aviopārvadājumiem] nekonfidenciālā versija vēl nav sagatavota. Komisijas dienesti pašlaik nodarbojas ar šīs nekonfidenciālās versijas sagatavošanu, un notiek diskusijas ar attiecīgajiem uzņēmumiem, lai noteiktu, kuras daļas nebūtu publicējamas. Kā Jūs zināt, lēmuma attiecībā uz aizliegtu vienošanos nekonfidenciālās versijas sagatavošanas process paņem daudz laika. Tā kā šobrīd neeksistē nekāda nekonfidenciālā versija, Jūsu lūgumam saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001 nav priekšmeta. Tomēr mēs Jums nosūtīsim nekonfidenciālās versijas kopiju, tiklīdz tā tiks pabeigta."

119 Prasītāja apgalvo, ka šī apstrīdētā lēmuma daļa ir jāinterpretē literāri, kas līdz ar to nozīmē, ka Komisija ir noraidījusi tās pieteikumu par piekļuvi lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālajai versijai tikai tāpēc, ka šāda versija nepastāv.

120 Kā norāda prasītāja, ja šāds atteikuma iemesls tiktu pieļauts, tad Komisija varētu sistemātiski atteikt daļēju piekļuvi ikvienam dokumentam, kurā ir ietverta konfidenciāla informācija. Daļējas piekļuves piešķiršana praksē prasa pieprasītā dokumenta nekonfidenciālas versijas sagatavošanu, un tāpēc Komisija katru reizi varēja tikai konstatēt šādas versijas neesamību.

121 Protams, Komisija apņēmās nosūtīt prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālās versijas kopiju, tiklīdz tā tiks pabeigta. Tādējādi Komisija apstrīdētajā lēmumā noraidīja prasītājas pieteikumu par piekļuvi nekonfidenciālajai versijai patiešām nevis tāpēc, ka šāda versija neeksistēja, bet gan tāpēc, ka piekļuve tai varēja tikt piešķirta tikai kaut kad vēlāk.

122 Komisija apgalvo, ka tā nevarēja paziņot prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, jo vispirms bija jāapspriežas ar uzņēmumiem, kurus skar lēmums par kravu aviopārvadājumiem, par informāciju, kas būtu dzēšama no šī lēmuma konfidenciālās versijas.

123 Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Atkārtotus pieteikumus izskata ātri. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc tāda pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laika nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus. Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā iestāde, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti attiecīgi [LESD 263. pantā] un [LESD 228. pantā], informē pieteikuma iesniedzēju par viņam pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, proti, tiesvedības uzsākšanu pret iestādi vai sūdzības iesniegšanu ombudam."

124 Šīs pašas regulas 8. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus."

125 Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. punktā paredzētais termiņš ir imperatīvs un nevar tikt pagarināts, ja vien nav šīs regulas 8. panta 2. punktā paredzētie apstākļi, neatņemot šim pantam jebkādu lietderīgu iedarbību, jo pieteicējs vairāk precīzi nezinātu, no kura datuma viņš var celt šīs regulas 8. panta 3. punktā paredzēto prasību vai iesniegt sūdzību (skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 10. decembra spriedumu apvienotajās lietās no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08 *Ryanair*/Komisija, Krājums, II-5723. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

126 Jāņem vērā, ka Regulas Nr. 1049/2001 normas, kā tās ir interpretētas judikatūrā, neparedz Komisijai iespēju atbildēt uz atkārtotu pieteikumu par piekļuvi tādējādi, ka piekļuve pieprasītajam dokumentam tiks piešķirta kaut kad vēlāk.

127 Tomēr Savienības tiesa uzskatīja, ka dažas normas konkurences jomā, kas paredz vai nu uzņēmumu, kurus skar izmeklēšana, piekļuvi Komisijas lietas materiāliem, vai to, ka Komisija nekavējoties nosūta tās rīcībā esošo informāciju dalībvalstu konkurences iestādēm, ir jāinterpretē, ņemot vērā uzņēmumu tiesību uz komercnoslēpumu aizsardzību vispārējo principu, kurš ir izklāstīts LESD 339. pantā (šajā ziņā skat. Tiesas 1986. gada 24. jūnija spriedumu lietā 53/58 *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK* /Komisija, *Recueil*, 1965. lpp., 28. punkts, un 1994. gada 19. maija spriedumu lietā C-36/92 P *SEP* /Komisija, *Recueil*, I-1911. lpp., 36. punkts).

128 Kā norāda Komisija un dažas personas, kas iestājušās lietā, no judikatūras izriet, ka, ja uzņēmums apgalvo, ka dokuments, kas uz to attiecas, ietver komercnoslēpumu vai citu konfidenciālu informāciju, Komisija nedrīkst to publiskot, iepriekš neievērojot vairākus posmus. Vispirms Komisijai ir jādod attiecīgajam uzņēmumam iespēja paust savu viedokli. Pēc tam tai šajā ziņā ir jāpieņem pienācīgi pamatots lēmums, kas jādara zināms uzņēmumam. Visbeidzot, ņemot vērā ievērojamo kaitējumu, kas varētu rasties šī dokumenta nelikumīgas publiskošanas rezultātā, Komisijai pirms šī lēmuma īstenošanas ir jāsniedz uzņēmumam iespēja vērsties Savienības tiesā, lai kontrolētu sniegtos vērtējumus un novērstu to paziņošanu (iepriekš 127. punktā minētais spriedums lietā *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK*/Komisija, 29. punkts, un iepriekš 127. punktā minētais spriedums lietā *SEP*/Komisija, 38. un 39. punkts; skat. arī Tiesas 2008. gada 14. februāra spriedumu lietā C-450/06 *Varec*, Krājums, I-581. lpp., 54. punkts).

129 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ir jāatzīst, ka Komisijas lēmuma konkurences jomā nekonfidenciālās versijas sagatavošana var aizņemt noteiktu laiku, nesavienojamu ar termiņiem, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. un 2. punktā, lai atbildētu uz atkārtotiem pieteikumiem, ar mērķi pienācīgi ņemt vērā attiecīgo uzņēmumu intereses, kuri ir konkrēti norādījuši uz noteiktas informācijas konfidencialitāti.

130 Tomēr, ņemot vērā pārskatāmības principa nozīmīgumu Savienības konstitucionālajā sistēmā un pienākumu, kāds Komisijai ir saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. un 2. punktu, kā arī saskaņā ar tās vispārīgo rūpības pienākumu – izskatīt atkārtotus pieteikumus ātri, Komisijai ir jācenšas iziet iepriekš 128. punktā minētos posmus pēc iespējas īsākā laikā un katrā ziņā saprātīgā termiņā, kas jānosaka, ņemot vērā īpašos apstākļus katrā konkrētajā gadījumā. Šajā ziņā ir jāņem vērā vairāk vai mazāk ievērojamais skaits pieprasījumu par konfidencialitātes nodrošināšanu, kurus ir iesnieguši attiecīgie uzņēmumi, kā arī šo lūgumu tehniskā un juridiskā sarežģītība.

131 Šajā gadījumā Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, sniedza detalizētu informāciju par, pirmkārt, pieprasījumu par konfidencialitātes nodrošināšanu attiecībā uz lēmumu par kravu aviopārvadājumiem skaitu, kuri tai tika iesniegti apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, un, otrkārt, darba slodzi, ko rada šo lūgumu izskatīšana.

132 Saskaņā ar šo informāciju, pirmkārt, 2010. gada 10. decembrī Komisija prasīja uzņēmumiem, kurus skar lēmums par kravu aviopārvadājumiem, paziņot tās šī lēmuma daļas, kuras, pēc to domām, ir jāuzskata par komercnoslēpumu vai konfidenciālu informāciju. Laika posmā starp 2010. gada 30. decembri un 2011. gada 12. aprīli Komisija saņēma pieprasījumus par konfidencialitātes nodrošināšanu, dažkārt apjomīgus, no četrpadsmit šiem uzņēmumiem.

133 Vēlāk, 2011. gada 20. jūlijā, Komisija nosūtīja iepriekšējā punktā minētajiem uzņēmumiem lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālās versijas projektu, kurā vairs nebija ietverta noteikta informācija, kas tika uzskatīta par konfidenciālu. Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī seši no šiem uzņēmumiem turpināja pieprasīt būtiskas šī projekta daļas konfidencialitāti un četri citi uzņēmumi vēl nebija devuši piekrišanu tā publicēšanai. Patiesībā tikai četri no attiecīgajiem uzņēmumiem bija vienojušies par šo jautājumu.

134 Ņemot vērā pieprasījumu par konfidencialitātes nodrošināšanu skaitu un nozīmīgumu, ar ko saskārās Komisija, astoņu mēnešu un divdesmit piecu dienu termiņš, kāds pagāja no lēmumu par kravu aviopārvadājumiem pieņemšanas (2010. gada 9. novembrī) līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai (2011. gada 3. augustā), nevar tikt uzskatīts par nesamērīgu.

135 Tādējādi Komisija nav bijusi nolaidīga, izskatot atkārtoto pieteikumu, ciktāl runa ir par tām lēmuma par kravu aviopārvadājumiem daļām, uz kuru konfidencialitāti apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī turpināja norādīt uzņēmumi, kurus skar šis lēmums. Tāpēc, runājot par šīm lēmuma par kravu aviopārvadājumiem daļām, ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts netika pārkāpts, un līdz ar to šī daļa ir jānoraida.

136 Tomēr ne no informācijas, kuru sniedza Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, ne no tiesas sēdē sniegtās informācijas neizriet, ka uzņēmumi, kurus skar šis lēmums, pieprasīja nodrošināt visa lēmuma par kravu aviopārvadājumiem konfidencialitāti. Turklāt vienīgā informācija Komisijas atbildē uz tiem Vispārējās tiesas jautājumiem, kam ir nozīme šī strīda atrisināšanā, proti, jautājumiem par laika posmu pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, neļauj uzskatīt, ka šī lēmuma pieņemšanas brīdī pastāvošie pieprasījumi par konfidencialitātes nodrošināšanu attiecās uz tādas nozīmes elementiem, ka minētā lēmuma versija bez šiem elementiem būtu neizprotama.

137 Līdz ar to nekas neliedz Komisijai paziņot prasītājai to lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālās versijas daļu, attiecībā uz kuru nav ticis iesniegts neviens pieprasījums par konfidencialitātes nodrošināšanu.

138 Tādējādi Komisijai bija jāizsniedz prasītājai pēc tās pieprasījuma šī lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālās versijas daļa, nesagaidot, kamēr tiks galīgi izskatīti visi pieprasījumi par konfidencialitātes nodrošināšanu, kurus iesnieguši attiecīgie uzņēmumi.

139 No vienas puses, šāda pieeja atbilst Regulas Nr. 1049/2001 garam, kuras 7. panta 1. punktā un 8. panta 1. punktā ir prasīts ātri izskatīt pieteikumus par piekļuvi dokumentiem, un kuras 4. panta 6. punktā ir noteikts Savienības iestādēm pienākums piešķirt piekļuvi tām dokumentu daļām, uz kurām neattiecas šajā pantā paredzētais izņēmums.

140 No otras puses, ja Komisija būtu tiesīga nepubliskot tās lēmumu par LESD 101. panta piemērošanu daļās, par kuru konfidencialitāti nav bijušas šaubas līdz brīdim, kad vai nu visi tie uzņēmumi, kurus skar šis lēmums, izsaka savu piekrišanu publicēšanai, vai ir izieti visi iepriekš 128. punktā minētie posmi, tad šie uzņēmumi tiktu mudināti izvirzīt un uzturēt spēkā iebildumus ar mērķi ne vien aizsargāt to likumīgos pieprasījumus par konfidencialitātes nodrošināšanu, bet arī aizkavēt publicēšanu, lai kavētu uzņēmumus vai patērētājus, kuri ir cietuši no to rīcības, izmantot iespēju celt prasību par atlīdzību valsts tiesās.

141 Tāpēc ir jāsecina, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, nenosūtot prasītājai lēmuma par kravu aviopārvadājumiem nekonfidenciālo versiju, no kuras ir dzēsta informācija, uz kuras konfidencialitāti turpināja atsaukties attiecīgie uzņēmumi.

142 Līdz ar to šī daļa ir jāapmierina, ciktāl runa ir par šo informāciju, un rezultātā ir daļēji jāatceļ apstrīdētais lēmums.

143 Pārējā daļā šis pamats, kā arī prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

144 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

145 Šajā gadījumā, kaut arī prasītājai un Komisijai spriedums ir attiecīgi daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, prasība būtībā ir jānoraida. Tāpēc ir jāpiespriež prasītājai segt savus un atlīdzināt pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.

146 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Vispārējā tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā un kas nav dalībvalstis, Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) dalībnieces un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas iestādes un uzraudzības iestāde (EBTA), savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām.

147 Šajā gadījumā ir jāpiespriež personām, kas iestājušās lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2011. gada 3. augusta Lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve ar Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija (Lieta COMP/39.258 – Kravu aviopārvadājumi), saistītai administratīvai lietai šī lēmuma pilnai un nekonfidenciālai versijai, ciktāl Komisija atteica piekļuvi attiecīgā lēmuma nekonfidenciālās versijas daļai, uz kuras konfidencialitāti neatsaucās vai neturpināja atsaukties uzņēmumi, kurus skāra šis lēmums;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) piespriest *Schenker AG* segt savus, kā arī atlīdzināt pusi no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem;

4) piespriest *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV*, *Martinair Holland NV*, *Société Air France SA*, *Cathay Pacific Airways Ltd*, *Air Canada*, *Lufthansa Cargo AG* un *Swiss International Air Lines AG* segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 7. oktobrī.

[Paraksti]